

בכבדים לעולם ועד, והווי פתחין ספרא דקהלת, וקריין ביה (קהלת א ב) הבל הבלים אמר קהלת וכו', והווי חזרין כמה זמנין, אמרו ליה אינון חכימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת, על להו ההוא דאתחזי חגר בארחא, לשבעה היכלין מכספא ודרכא ואבנין יקירין, ובהיכלא שבעה כרסין דארבע חיוון, ויונה תמן דכספא ועטרה דדרכא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין הבלים עליה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, אינון חכימי דרא מיך דחוזי הכי דתוה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עליהו פחגר, וכי עליכו אתמר דאתון חכימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודייכו כי בי חשק (תהלים צא יד) עד אורף ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריה, אלין הבלים דקהלת אינון ברזא דשבע שמחה, דבהו מ"ב אתון, לקבל שבעה יומי בראשית דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלהים ואינון מ"ב, ועליהו לב דאתמר בהו אלהים האלהים, והיינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע תיבין אבגית"ץ, עליהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומר. והאי שמא איהו סגולתא דיליה לכספא דגשמתא כד סליקת לעילא בכל ליליא, לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומכל מוזקין ורוחין ולילין ושדין, ובהון פרחת לעילא, בתרין אתון מכל שם תכסה אנפקא מנהון, ובתרין אתון תכסה רגלהא, ובתרין אתון פרחת לעילא, ואוף הכי לרוחא, ואוף הכי לנפשא, ואית שם בן מ"ב בצורת חותמא דשעוה נכתב, ואית שם מ"ב בציר דיוקנא דמלאך, חקיק על חותמא, ואית שם מ"ב דאיהו דיוקניה ממש, שם מ"ב דאיהו דיוקניה איהו יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב דאיהו חותמא, איהו אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשעוה דא אבגית"ץ.

בגוף שפניו זוהרים כזהר שגאמר בו והמשפלים יזהרו וכו', ופני תלמידיו מאירים כפוכבים לעולם ועד, והיו פותחים ספר קהלת, וקוראים בו הבל הבלים אמר קהלת וכו', והיו חוזרים כמה פעמים. אמרו לו אותם חכמי הדור: וכי שלמה לא עשה פסוק אחר בקהלת? הכניס אותם אותו שגראה חגר בדרף, לשבעה היכלות מכסף וזהב ואבנים יקרות, ובהיכל שבעה כסאות של ארבע חיות, ושם יונה של כסף ועטרת זהב על ראשה, וכתוב בה כל מי שלא מכיר את ההבלים הללו, עליו כתוב והזר הקרב יומת. מיך שראו כף אותם חכמי הדור את שכתוב באותה העטרה, חזרו לאחור. אמר להם אותו שגראה עליהם כחגר: וכי עליכם נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם אלא טפשי הדור, ולא ראיתם בכל למודיכם כי בי חשק ואפלטוהו, עד ארף ימים אשביעהו, לעולם שכלו ארף, אלו ההבלים של קהלת הם בסוד של שבעה שמות, שבהם ארבעים ושנים אותיות, פנגד שבעה ימי בראשית שיש בהם עשר אמירות ושלישים ושנים אלהים, והם ארבעים ושנים, ועליהם לב, שגאמר בהם אלהים האלהים, והיינו וגבוהים עליהם, אלו שבע תבות אבגית"ץ, עליהם נאמר שרפים וגומר. והשם הזה הוא סגולתו לכסות את הנשמה, כשעולה למעלה בכל לילה להעיד על המעשים הטובים של אדם, ממלאכי חבלה ומכל המזיקים והרוחות ולילין ושדין, ובהם פורחת למעלה, בשתי אותיות מכל שם תכסה פניה מהם, ובשתי אותיות תכסה רגליה, ובשתי אותיות פך לרוח, ואף כף לנפש, ויש שם בן מ"ב בצורת חותם שעוה נכתב, ויש שם מ"ב בציר של דמות הפלף חקיק על החותם, ויש שם מ"ב שהוא דמותו ממש, שם מ"ב שהוא דמותו, הוא יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב שהוא החותם הוא אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשעוה זה אבגית"ץ.

תקונא שתין ותשעה - קנ ע"א

וְרִשְׁיָעִיא נִשְׁמַתְהוֹן דְּשִׁדְיָן וּמְזוּיקוֹן וְלֹא פּוֹעֲלִין בְּהוֹן אֱלֹא כִישׁוּף וְעוֹבְדֵי שִׁדְיָן פּוֹתִייהוּ, בְּגִין דְּרִשְׁיָעִיא כָּל שְׂמָהוֹן וְכָל הוֹי"ן דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְכָל מְלָאכִים שְׁנֵאִין לוֹן, וּבְגִין כִּד לֹא מוֹעִיל לָא קְמִיעַ וְלֹא שְׂמָהוֹן קְדִישִׁין וְלֹא מְלָאכִיא, דְּלֹא תְּפִים אֱלֹא מִיָּן בְּמִינוּ, וּבְגִין דָּא (דְּבָרִים כב ט) לֹא תִזְרַע בְּרִמְדָּה בְּלֵאִים, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיה ה ז) כִּי בָרַם יְהוָה צְבָאוֹת וְגוֹמַר, צְבָאוֹת נִקְרְוָה דִּילְיָה יְהוָה, עֲלֵיהּ אִתְמַר (דְּבָרִים י טו) רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חֶשֶׁק, חוֹל"ם שְׂב"א קמ"ג, וְאִינוּן זִרְעַ אֲבָרְהָם וְצַחֵק וְיַעֲקֹב, דְּרָגָא דְּלֵהוֹן חֶסֶד בְּהֵנָּא רַבָּא, גְּבוּרָה לֵוִי, יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, בְּגִין דְּחוֹל"ם כְּתוּר עַל תְּפִאֲרַת, קִמְץ חֲכֻמָּה עַל חֶסֶד, וּבִיהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּבְחֲכֻמָּה אֲשֶׁרִי הַמְּחַפָּה לְתַחֲנִית הַמְּתִים, חֲכֻמָּה מְחַכֵּה קָמוּ כְּלָהוּ וְאִשְׁתַּחֲוּוּ קָמִיָּה וכו'.

וְהַרְשָׁעִים נִשְׁמַתְתָּם שֶׁל הַשְּׂדִים וּמְהַמְזִיקִים, וְלֹא פּוֹעֲלִים בְּהֵם אֱלֹא כִישׁוּף וְעוֹבְדֵי שְׂדִים כְּמוֹתָם, מִשׁוּם שֶׁהַרְשָׁעִים כָּל הַשְּׂמוֹת וְכָל הַהוֹי"וֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַמְּלָאכִים שׁוֹנְאִים אוֹתָם, וּמִשׁוּם כִּד לֹא מוֹעִיל לֹא קְמִיעַ וְלֹא שְׂמוֹת קְדוֹשִׁים וְלֹא מְלָאכִים, שְׂלֵא תוֹפֵס אֱלֹא מִיָּן בְּמִינוּ, וּמִשׁוּם זֶה לֹא תִזְרַע בְּרִמְדָּה בְּלֵאִים, שְׁנֵאִמַר בְּהֵם כִּי בָרַם יְהוָה צְבָאוֹת וְגוֹמַר, צְבָאוֹת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ יְהוָה, עֲלֵיו נֶאֱמַר רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חֶשֶׁק, חוֹל"ם שְׂב"א קמ"ג, וְהֵם זִרְעַ אֲבָרְהָם וְצַחֵק וְיַעֲקֹב, דְּרָגָתָם חֶסֶד, הַכְּהֵן הַגְּדוֹל, גְּבוּרָה - לֵוִי, יִשְׂרָאֵל - הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי, מִשׁוּם שְׁחֹל"ם כְּתוּר עַל תְּפִאֲרַת, קִמְץ חֲכֻמָּה עַל חֶסֶד, וּבִיהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּבְחֲכֻמָּה אֲשֶׁרִי הַמְּחַפָּה לְתַחֲנִית הַמְּתִים, חֲכֻמָּה מְחַכֵּה. קָמוּ כְּלָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנָיו וכו'.

פְּתַח כְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר, יֵשׁ הַכֵּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וְכו', תָּא חֲזִי שְׂמַעְנָא דְּעוֹבְדָא הוּא בְּחַד בְּרַ נִשׁ מְאִינוּן בְּעֲלֵי קַפִּין, דְּהוּא אֲזִיל בְּאַרְחָא, אַעֲרַע בְּתַרְיָן חֲפִימִין מְאִרִי דְּדָרָא מְאִרִי דְּחֲכֻמָּתָא דְּאוּרִייתָא, אָמַר לוֹן שְׂלָמָא עֲלֵיכוּן רַבְּנָן, שְׂמַעְנָא עֲלֵיכוּן דְּאִתּוֹן חֲפִימִי דְּרָא, לְאָן אִתְרַ אֲזִילְתוּן, אָמְרוּ לִיהּ לְדוּדָה פִּלְן וְעָרַב שְׂבַת הוּא, אָמַר לוֹן אָנָּא אֲזִילְנָא תַמְן (אִיזִיל) וְאִתְקִין לְכוּ אִתְרַ בִּי מוֹתְבִיכוּ, אִי אִתּוֹן בְּעִיתוֹן, אָמְרוּ לִיהּ וְהָא אָנָּן בְּסוּסוֹן וְאִנְתָּ בְּלֹא רַגְלִין, אִיךָ יִתְכֵן לְמַהוּי הָאִי, אָמַר לוֹן אַף עַל גַּב דְּאִתּוֹן רְכִיבִין בְּבַעֲיָרִי דְּרַהֲיִטִי סָגִי, וְאָנָּא חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אִתּוֹן בְּעִיתוֹ אָנָּא אֲקָדָם לְתַקְנָא לְכוּ שְׂבַתָּא, תְּנוּהוּ, אֲדַהֲכִי אֲחִזְרוּ רִישֵׁיהוּ לְגַבִּיהּ וְחָמוּ לִיהּ (דף קג ע"ב) דְּהוּא רַהֲיִט כְּשֶׁרְבִיטָא דְּכַכְבָּא, עֶבֶד לוֹן קְפִיצָה וְאִשְׁכַּחוּ גְרַמִּיָּהוּ לְפּוּם מְעַרְתָּא פְּהֵרַף עֵין (ס"א, אָמַר לוֹן שְׂמָא דְּמ"ב אִתּוֹן, דְּלִיג לוֹן חֲמוֹשׁ מֵאָה פְּרָסִי בְּרַגְעָא חָדָא, אִשְׁכַּחוּ וכו').

פְּתַח כְּמִקְדָּם וְאָמַר, יֵשׁ הַכֵּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וכו'. בֵּא וּרְאֵה, שְׂמַעְתִּי שֶׁהִיא מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ אֶחָד מֵאוֹתָם בְּעֲלֵי קַפִּים שֶׁהִיא הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ, פָּגַשׁ בְּשִׁנֵי חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַדוּר, בְּעֲלֵי חֲכָמַת הַתּוֹרָה. אָמַר לָהֶם: שְׁלוּם עֲלֵיכֶם חֲכָמִים, שְׂמַעְתִּי עֲלֵיכֶם שְׂאִתָּם חֲכָמֵי הַדוּר, לְאָן אִתְּם הוֹלְכִים? אָמְרוּ לוֹ: לְמִקּוּם פְּלוּנִי. וְעָרַב שְׂבַת הִיא. אָמַר לָהֶם: אֲנִי הוֹלֵךְ לְשֵׁם, (אלף) וְאִסְדָּר לְכֶם מִקּוּם בֵּית מוֹשְׁבְכֶם, אִם אִתְּם רוֹצִים. אָמְרוּ לוֹ: וְהָרִי אָנוּ עִם סוּסִים וְאִתְּהּ בְּלֵי רַגְלִים, וְאִיךָ יִתְכֵן שִׁיחֵיהּ זֶה? אָמַר לָהֶם: אַף עַל גַּב שְׂאִתָּם רוֹכְבִים עַל בְּהֵמוֹת שְׂרָצוֹת הַרְבֵּה, וְאֲנִי חֲגַר בְּלֵי רַגְלִים, אִם תְּרָצוּ, אֲנִי אֲקָדִים לְסִדָּר לְכֶם אֶת הַשְּׂבַת. תְּמַהוּ. בִּינְתָּיִם הִחְזִירוּ רַאשֵׁיהֶם אֵלָיו וְרָאוּ אוֹתוֹ שֶׁהִיא רִץ כְּמוֹ כּוֹכַב שְׂבִיט. עָשָׂה לָהֶם קְפִיצָה, וּמְצָאוּ אֶת עֲצָמָם עַל פִּי מְעָרָה כְּהַרְף עֵין. [אָמַר לָהֶם הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב אוֹתוֹת, דְּלֵג לָהֶם חֲמוֹשׁ

מאות פְּרָסוֹת בְּרַגְעָא אֶחָד, מְצָאוּ כו']

אמר לון רבנן עולו, עאלו אבתריה מערתא
 גו מערתא, עד דעאלו לחד פרדסא
 והוה תמן ההוא בעל קבין מתפשט מההוא
 גופא, והוה מתלבש בגופא אחרא דאנפוי הו
 נהרין פשמשא, והוה יתיב על פרסייא
 דמלכותא, ותלת מאה תלמידוי תחות פרסייא
 לרגלוי, והוה קראן ^(קהלת א ב) הבל הבלים אמר
 קהלת, והוה קראן האי קרא זמנין בלא
 חושבנא, אמרו לון אינון חפימין מארי דדרא,
 מאי האי, וכי לית קרא אחרא בספר קהלת,
 מיד קם ההוא מארי קבין דהוה יתיב על
 פרסייא, ואחיד בידיהון, ואעיל לון לשבעה
 היכלין, ובכל היכלא והיכלא הוה פתיב הבל
 הבלים, ובהיכלא שביעאה הוה נשרא ועטרה
 בפומקא, ודמות יונה בההיא עטרה, והוה
 פתיב בעטרה כל מאן דלא ידע באלין הבלים
 וברזא דלהון, עליה אתמר ^(במדבר א נא) והזר
 הקרב יומת, מיד אתחזרו אינון לאחורא, אמר
 לון ההוא בעל קבין אתון חפימין מארי דדרא,
 דאזלית אבתריכו עד כען למנדע ית
 חכמתייכו, ובודאי לאו אתון חפימין, דודאי
 בהאי קרא עבידנא כל בנינא דא, וביה הוינא
 טס עלמא בטיסה חדא, ובזמנא בתרין,
 ובזמנא בתלת, ובזמנא בארבע, ובזמנא
 בחמשא, ובזמנא בשית, ובזמנא בשבע, ואנן
 בהאי ארעא כלהו אזלינן בעלי קבין, והאי
 קרא יריתנא מאבא, ואבא מאבוי, עד דרא
 כלהו, יתב לון ממונא סגיא ושוי לון
 באתרייהו כהרף עין.

ובגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ,
 אמרו ליה חבריאי רבי אימא לן שום
 רמיזא בהאי קרא, דלא אתפסיא חכמתא דא
 מן חבריאי, אמר לון רבנן בודאי רזא עלאה

אמר להם: חכמים, הכנסו. נכנסו
 אחריו למערה בתוך מערה, עד
 שנכנסו לפרדס אחד, והיה שם
 אותו בעל קבין מתפשט מאותו
 הגוף, והיה מתלבש בגוף אחר
 שפניו היו מאירים כשמש, והיה
 יושב על פסא של מלכות, ושלוש
 מאות תלמידיו תחת הפסא
 לרגליו, והיו קוראים הבל הבלים
 אמר קהלת, והיו קוראים פסוק
 זה פעמים בלי חשבון. אמרו
 להם אותם חכמים בעלי הדור:
 מה זה, וכי אין פסוק אחר בספר
 קהלת? מיד קם אותו בעל
 הקבים שהיה יושב על פסא,
 ואחז בידיהם, והכניס אותם
 לשבעה היכלות, ובכל היכל
 והיכל היה כתוב הבל הבלים,
 ובהיכל השביעי היה נשר ועטרה
 בפיו, ודמות יונה באותה עטרה,
 והיה כתוב בעטרה: כל מי שלא
 מפיר את ההבלים הללו ובסוד
 שלהם, עליו נאמר והזר הקרב
 יומת. מיד הם חזרו לאחור. אמר
 להם אותו בעל הקבים: אתם
 חכמים בעלי הדור? שהלכתי
 אחריתם עד כעת לדעת את
 חכמתכם, ובודאי שאינכם
 חכמים, שודאי שבפסוק הזה
 עשיתי כל הבנין הזה, ובו הייתי
 טס את העולם בטיסה אחת,
 ופעם אחת בשתים, ופעם
 בשלש, ופעם בארבע, ופעם
 בחמש, ופעם בשש, ופעם
 בשבע, ואנו בארץ הזו כלנו
 הולכים על קבים, והפסוק הזה
 ירשתי מאבא, ואבי מאביו, עד
 כל הדורות. נתן להם ממון רב
 ושם אותם במקומם כהרף עין.
 ומשום זה יש הבל אשר נעשה
 על הארץ. אמרו לו החברים:
 רבי, אמר לנו שום רמז בפסוק
 הזה, שלא התפסטה החכמה הזו
 מן החכמים. אמר להם: חכמים,

בּוּדַאי שְׁסוּד עֲלִיּוֹן יֵשׁ שָׁם, אָבֵל
אמר לְכֶם בְּרַמּוֹ. שְׁבַעַה הַבְּלִים
הֵם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁלֹא נוֹטֵל אֶת
שְׁכָרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהֵם
שְׁפִלוּלִים בְּבֵת שְׁבַע, וְהֵם בְּפִסּוּק
הַזֶּה, הַבֵּל אֶחָד, הַבְּלִים שְׁנַיִם,
הַבֵּל הַבְּלִים שְׁלֹשָׁה, הָרִי שְׁשָׁה,
הַכֵּל הַבֵּל - הָרִי שְׁבַעַה, וּכְנַגְדָּם
שְׁבַעַה שְׁמוֹת אַבְגִּית"ן, אֱלוֹ
שְׁבַעַת הַהַבְּלִים הֵם כְּפוּלִים, כְּנֶגֶד
שְׁבַעַת הַנְּרוֹת שֶׁל הַמְּנוֹרָה,
כְּפוּלִים, שְׁנֹאמֵר בְּהֵם שְׁבַעַה
שְׁבַעַה מוֹצְקוֹת, (וְהֵם) שְׁבַע
הַיּוֹי"ת שְׁנֹאמֵר בְּהֵן בְּאֻמְרָה יְהִי
אוֹר, וְהִנֵּה מִיָּד, וְהִלְבוּשִׁים שֶׁל
אוֹתָם שְׁבַע הַיּוֹי"ת הֵם שְׁבַעַה
שְׁמוֹת אַבְגִּית"ן וְחֻבְרִי, הַבֵּל
הוּא לְהַב, הַבְּלִים לְהַבִּים,
וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר קוֹל יְהוָה חוֹצֵב
לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמִי שְׁמַכִּיר אֶת
הַהַבְּלִים הַלְלוּ, כְּשִׁמוּצֵיאוֹתָם
מִפִּיּוֹ וּמִלְבוּ, יוֹדַע לְכוֹן בְּשִׁכְיֵנָה
הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁכֵל הַהַבְּלִים יוֹצְאִים
מִמֶּנָּה וּמִתְלַבְּשִׁים בְּשִׁכְיֵנָה
הַתְּחַתּוֹנָה, שְׁכּוֹלֵלֵת שְׁבַעַה
שְׁמוֹת אַבְגִּית"ן וְחֻבְרִי, שֶׁהֵם
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבְּהֵן נִבְרְאוּ שְׁמַיִם
וְאָרֶץ, שְׁאֵלוֹ תְלוּיִים בְּאֻמְרָה
וְאֵלוֹ בְּעֵשִׂיָּה, בְּסוּד שֶׁל אוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה מִיָּד, וְשְׁבַעַת הַהַבְּלִים
הַלְלוּ הֵם כְּפוּלִים, כְּנֶגֶד שְׁבַעַה
נְרוֹת הַמְּנוֹרָה, כְּפוּלִים, שְׁנֹאמֵר
בְּהֵם שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת
לְנְרוֹת וְגוֹמֵר, (אֱלוֹ בְּאֻמְרָה וְאֵלוֹ בְּעֵשִׂיָּה,
וְהֵם י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וְא"ו ה"א, אֱלוֹ הֵם שְׁבַעַה
וְשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת).

(אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיּוּדְעִים לְהַעֲלוֹת
תְּפִלוֹת בְּאֻמְרָה וּבְמַעֲשֵׂה, וְעֲלִיו
נֹאמֵר וְאֲשֶׁרֵי דְבָרֵי בְּפִיָּד וְכוּ',
וְהָרִי פְרִשׁוּהָ אֵל תִּקְרִי עֲמִי אֵלָא
עֲמִי, בְּשִׁתְּפוּת, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר בּו
בְּדָבָר יְהוָה שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ כו', כִּף
אִתָּה בְּשִׁתְּפוּת עֲמִי, שְׁבַדְבוּרִיָּךְ נַעֲשׂוּ שְׁמַיִם וְאָרֶץ.
וְעוֹד, הַבֵּל ה' לֵב, ה' מִתְחַלֵּק לְד"ו פְּרָצוּפִים, ד"ו, ד' אַרְבַּע רִגְלִין

אִית תְּמָן, אָבֵל אִימָא לְכוּ בְרַמִּיזָא, שְׁבַע
הַבְּלִים אִינוּן, וְזַפְאָה מָאן דְּלֹא נָטִיל לְאַגְרִיָּיהוּ
בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וְאִינוּן דְּכִלְיָן בְּבֵת שְׁבַע, וְאִינוּן
בְּהֵאִי קָרָא, הַבֵּל (ד' קד ע"א) חַד, הַבְּלִים תְּרִין
הָא תְּלַת, הַבֵּל הַבְּלִים תְּלַת הָרִי שִׁית, הַכֵּל
הָא שְׁבַע, וְלִקְבִלְיָהּ שְׁבַע שְׁמֵהּ
אַבְגִּית"ן וְכוּ', אֱלוֹ שְׁבַע הַבְּלִים אִינוּן
כְּפוּלִים, לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁרָגִין דְּמְנַרְתָּא, כְּפוּלִים,
דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (זְכוּרִיָּה ד' ב) שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת,
(וְאִינוּן) שְׁבַע הַיּוֹי"ת, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן בְּאֻמְרָה יְהִי
אוֹר, וְהָרִי מִיָּד, וְלְבוּשִׁין דְּאִינוּן שְׁבַע הַיּוֹי"ת
אִינוּן שְׁבַע שְׁמֵהּ אַבְגִּית"ן וְחֻבְרִי, הַבֵּל אִיהוּ
לְהַב, הַבְּלִים לְהַבִּים, וְעֲלִיָּיהוּ אִתְּמַר (תְּהִלִּים כט
קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמָאן דִּיִּדַע
בְּאֵלִין הַבְּלִים, כִּד אִפִּיק לֹון מְפוּמוּי וּמִלְבִּיָּה
יִדַע לְכוּוֹנָא בְּשִׁכְיֵנָתָא עֲלָא, דְּכֵל הַבְּלִים
מִיָּנָה תְּלִיין, וּמִתְלַבְּשִׁין בְּשִׁכְיֵנָתָא תְּתָא,
דְּכִלְיָל שְׁבַע שְׁמֵהּ אַבְגִּית"ן וְחֻבְרִי, דְּאִינוּן
אִתְּוֹן דְּבְּהוֹן אִתְּפְרִיאוּ שְׁמַיָּא וְאָרְעָא, דְּאֵלִין
תְּלִיין בְּאֻמְרָה וְאֵלִין בְּעֵשִׂיָּה, בְּרִזָּא דְּאוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה מִיָּד, וְאֵלִין שְׁבַע הַבְּלִים אִינוּן כְּפוּלִים,
לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁרָגִין דְּמְנַרְתָּא, כְּפוּלִים, דְּאִתְּמַר
בְּהוּ (זְכוּרִיָּה ד' ב) שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת לְנְרוֹת
וְגו', (אֵלִין בְּאֻמְרָה וְאֵלִין בְּעֵשִׂיָּה, וְאִינוּן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה
וְא"ו ה"א אֵלִין אִינוּן שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת).

(וְכַפָּא עֲמָא דִּיִּדְעִין לְסַלְקָא צְלוֹתִין בְּאֻמְרָה וְעוּבְרָא, וְעֲלִיָּה אִתְּמַר
(יִשְׁעִיָּה נא טז) וְאֲשֶׁרֵי דְבָרֵי בְּפִיָּד וְכוּ', וְהָא אוּקְמוּהָ אֵל
תִּקְרִי עֲמִי, אֵלָא עֲמִי בְּשׁוֹתְפוּ, כְּמָה דְּאִתְּמַר בִּיה (תְּהִלִּים לג ו)
בְּדָבָר יְהוָה שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ כו', הַכִּי אֲנִתָּ בְּשׁוֹתְפוּ עֲמִי, דְּכַמְלוּלְךָ
אִתְּעִבִּידוּ שְׁמַיָּא וְאָרְעָא.

וְעוֹד הַבֵּל ה' לֵב, ה' אִתְּפִלַּג לְד"ו פְּרָצוּפִין, ד"ו, ד' אַרְבַּע רִגְלִין
וְעוֹד, הַבֵּל ה' לֵב, ה' מִתְחַלֵּק לְד"ו פְּרָצוּפִים, ד"ו, ד' אַרְבַּע רִגְלִין הַכֵּל ה' לֵב, ה' מִתְחַלֵּק לְד"ו פְּרָצוּפִים, ד"ו, ד' אַרְבַּע רִגְלִין